

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 30. apríla 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Smernica 77/388/EHS – Článok 10 ods. 2 prvý a tretí pododsek, článok 17 ods. 1 a článok 18 ods. 2 prvý pododsek – Smernica 2006/112/ES – Článok 63, článok 64 ods. 1, článok 66 prvý odsek písm. a) až c), článok 167 a článok 179 prvý odsek – Poskytnutie služieb, ku ktorému došlo pred pristúpením Maďarska k Európskej únii – Presné stanovenie ceny, ktoré sa uskutočnilo po pristúpení, za toto poskytnutie služieb – Faktúra za uvedené poskytnutie služieb vyhotovená a uhradená po pristúpení – Odmietnutie práva na odpočítanie dane na základe tejto faktúry z dôvodu premlčania – Právomoc Súdneho dvora“

Vo veci C-258/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Kúria (Najvyšší súd, Maďarsko) zo 7. marca 2019 a doručený Súdnemu dvoru 27. marca 2019, ktorý súvisí s konaním:

EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

proti

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory I. Jarukaitis (spravodajca), sudcovia M. Ilešič a C. Lycourgos,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér a G. Koós, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: L. Havas a J. Jokubauskaitė, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: maďarčina.

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu šiestej smernice Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (77/388/EHS) (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) (ďalej len „šiesta smernica“) a smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. (ďalej len „Eurovia“) a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellegbviteli Igazgatósága (Riaditeľstvo štátnej daňovej a colnej správy pre opravné prostriedky, Maďarsko) (ďalej len „daňový úrad“) týkajúceho sa zákonnosti rozhodnutia tohto orgánu, ktorým sa na základe premlčania zamieta spoločnosti Eurovia právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty (DPH) zaplatenej na vstupe.

Právny rámec

Právo Únie

Šiesta smernica

- 3 Článok 10 šiestej smernice stanovoval:
 - „1. a) Pojem ‚zdaniteľný prípad‘ predstavuje udalosť, na základe ktorej sú splnené právne podmienky potrebné na vznik daňovej povinnosti.;
 - b) ‚Daňová povinnosť‘ vzniká, keď sa daňový úrad podľa zákona stane v danom momente oprávneným požadovať daň od osoby povinnej túto daň zaplatiť, odhliadnuc od toho, že čas platby sa môže odsunúť.
2. Zdaniteľný prípad a daňová povinnosť vzniknú, keď sa dodá tovar alebo poskytnú služby. ... poskytovanie služieb, z ktorých vyplývajú následné účtovné výkazy alebo platby, sa bud[e] považovať za ukončené v okamihu, keď skončí obdobie, ku ktorému prislúcha takýto účtovný výkaz alebo platba.
- ...
- Napriek predchádzajúcim ustanoveniam platí, že členské štáty môžu zabezpečiť, aby sa daň dala vybrať za určité plnenia alebo za určité kategórie zdaniteľných osôb buď:
 - najneskôr do vystavenia faktúry alebo dokumentu slúžiaceho ako faktúra, alebo
 - najneskôr do prevzatia čiastky ceny, alebo
 - v rámci stanoveného obdobia odo dňa vzniku zdaniteľného prípadu, ak sa nevystaví faktúra ani dokument slúžiaci ako faktúra, alebo ak sa vystaví neskoro.

...“

- 4 Článok 17 uvedenej smernice stanovoval:
 - „1. Právo na odpočítanie dane vzniká v čase vyrubenia odpočítateľnej dane.

2. Pokiaľ sa tovary a služby používajú na účely jeho zdaniateľných plnení, daňovník má právo odpočítať nasledovné položky z dane, ktorú má zaplatiť:

a) [DPH] splatnú alebo zaplatenú za tovary alebo služby, ktoré mu dodal alebo má dodať iný daňovník,

...“

5 Článok 18 uvedenej smernice uvádzal:

„1. Aby sa mohlo uplatniť právo na odpočet dane daňovník musí:

a) pri odpočte dane podľa článku 17 (2) a) musí mať faktúru...,

...

2. Daňovník realizuje odpočet dane tak, že odpočíta z celkovej sumy dane z pridanej hodnoty splatnej v danom období čiastku dane na ktorú sa v tomto období vzťahuje nárok na odpočet dane a ktoré sa môže uplatniť na základe ustanovení odseku 1.

...“

Smernica 2006/112

6 Článok 411 ods. 1 smernice 2006/112 okrem iného stanovuje, že šiesta smernica sa zrušuje. V súlade s odsekom 2 tohto článku sa odkazy na šiestu smernicu považujú za odkazy na príslušné ustanovenia smernice 2006/112.

7 Článok 62 smernice 2006/112 vo svojich odsekoch 1 a 2 preberá písmená a) a b) článku 10 ods. 1 šiestej smernice. Článok 63 smernice 2006/112 preberá v totožnom znení prvú vetu prvého pododseku odseku 2 tohto článku 10, zatiaľ čo článok 64 ods. 1 smernice 2006/112 preberá bez podstatnej zmeny druhú vetu tohto prvého pododseku, pričom článok 66 smernice 2006/112 vo svojom prvom odseku písm. a) až c) v podstate obsahuje rovnaké spresnenia, aké sa nachádzajú v článku 10 ods. 2 treťom pododseku prvej až tretej zarážke šiestej smernice.

8 Článok 167 smernice 2006/112 preberá bezo zmien znenie článku 17 ods. 1 šiestej smernice a článok 168 smernice 2006/112 v podstate zodpovedá odseku 2 písm. a) tohto článku 17.

9 Článok 178 a článok 179 prvý odsek smernice 2006/112 v podstate preberajú ustanovenia článku 18 ods. 1 písm. a) a článku 18 ods. 2 prvého pododseku šiestej smernice.

Maďarské právo

10 Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (zákon č. LXXIV z roku 1992 o dani z pridanej hodnoty) [*Magyar Közlöny* 1992/128 (XII. 19.)], v znení účinnom v čase poskytnutia služieb, o ktoré ide vo veci samej (ďalej len „skorší zákon o DPH“) v § 16 stanovoval:

„1. Daňová povinnosť pri dodaní tovaru alebo poskytnutí služieb vzniká v čase poskytnutia plnenia alebo čiastočného plnenia (ďalej... len ‚plnenie‘), s výnimkami uvedenými v § 17 a 18.

2. Ak nie je v tomto zákone stanovené inak, určenie času plnenia sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka.“

11 § 32 skoršieho zákona o DPH stanovoval:

„1. Zdaniteľná osoba podľa § 34 má nárok odpočítať si zo sumy dane, ktorú má zaplatiť:

a) sumu dane, ktorou ju pri dodaní tovaru alebo poskytnutí služieb zaťažila iná zdaniteľná osoba, v prípade transformácie spoločnosti aj jej právny predchodca, alebo zdaniteľná osoba, na ktorú sa vzťahuje zákon o zjednodušenej dani z príjmu právnických osôb;...“

12 Podľa § 35 skoršieho zákona o DPH:

„1. Pokiaľ daňový poriadok neustanovuje inak, nárok na odpočítanie dane možno uplatniť, len ak sú k dispozícii doklady, ktoré preukazujú sumu dane vyúčtovanej na vstupe. Za takéto doklady sa považujú:

a) faktúry vrátane zjednodušených faktúr [v prípade podľa § 32 ods. 1 písm. a) a g)];...“

13 Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (zákon č. CXXVII z roku 2007 o dani z pridanej hodnoty) [*Magyar Közlöny* 2007/155 (XI. 16.)], v znení účinnom ku dňu vyhotovenia faktúry, o ktorú ide vo veci samej (ďalej len „zákon o DPH“), v § 55 ods. 1 stanovil, že „daňová povinnosť vzniká dňom, kedy došlo k skutočnostiam, prostredníctvom ktorých sa uskutočnilo zdaniteľné plnenie (ďalej len ‚plnenie‘)“.

14 § 119 ods. 1 zákona o DPH stanovil, že „pokiaľ zákon nestanovuje inak, právo na odpočítanie dane vzniká v momente, keď sa má určiť splatná daň zodpovedajúca dani vyčíslenej na vstupe (§ 120)“.

15 Podľa § 120 zákona o DPH:

„Pokiaľ zdaniteľná osoba, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby, používa, prípadne inak využíva, tovary alebo služby na účely uskutočnenia zdaniteľných dodaní tovaru alebo poskytnutí služieb, je oprávnená od dane, ktorú je povinná zaplatiť, odpočítať:

a) daň, ktorú jej pri nadobudnutí tovaru alebo poskytnutí služieb fakturovala akákoľvek iná zdaniteľná osoba vrátane osôb a organizácií podliehajúcich zjednodušenému režimu dane z príjmu právnických osôb;...“.

16 § 127 zákona o DPH stanovil:

„1. Uplatnenie práva na odpočítanie dane je podmienené splnením hmotnoprávnej podmienky, že zdaniteľná osoba má osobne k dispozícii:

a) v prípade podľa § 120 písm. a) faktúru vyhotovenú na jej meno preukazujúcu, že došlo k poskytnutiu plnenia;...“

17 Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (zákon č. XCII z roku 2003, ktorým sa stanovuje daňový poriadok) [*Magyar Közlöny* 2003/131 (XI. 14.)] v § 164 stanovuje:

„1. Právo na určenie dane sa premlčí uplynutím lehoty piatich rokov od posledného dňa kalendárneho roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie, alebo pri absencii daňového priznania, roka, v ktorom vznikla povinnosť daň zaplatiť. Ak tento zákon nestanovuje inak, právo žiadať o podporu z verejných prostriedkov a právo žiadať o vrátenie preplatku dane sa premlčí v lehote piatich rokov od posledného dňa kalendárneho roka, v ktorom dané právo vzniklo.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 18 Eurovia uzatvorila 12. novembra 1996 a 17. septembra 1997 s obchodnou spoločnosťou (ďalej len „podnikateľ“) zmluvy o dielo na vykonanie prác týkajúcich sa leteckej telekomunikačnej siete. Keďže medzi spoločnosťou Eurovia a podnikateľom došlo k sporu o výške ceny, Eurovia mu vyplatila len časť tejto ceny.
- 19 Podnikateľ následne podal návrh na začatie sporového súdneho konania, v dôsledku čoho Fővárosi Ítéltábla (Odvolací súd hlavného mesta Budapešť, Maďarsko) vo svojom rozhodnutí zo 17. septembra 2004 uložil spoločnosti Eurovia povinnosť zaplatiť sumu 19 703 394 maďarských forintov (HUF) (približne 59 000 eur) spolu s úrokmi z omeškania, čo potvrdil aj rozsudok Legfelsőbb Bíróság (Najvyšší súd, Maďarsko) z 5. októbra 2010. Eurovia túto sumu uhradila v rámci exekúcie.
- 20 Na žiadosť spoločnosti Eurovia podnikateľ vyhotovil 15. júna 2011 faktúru, v ktorej bol uvedený ako dátum poskytnutia plnenia, o ktoré ide vo veci samej, 6. jún 2011. Vo svojom daňovom priznaní za druhý štvrtrok 2011 Eurovia na základe tejto faktúry odpočítala DPH vo výške 3 940 679 HUF (približne 11 800 eur).
- 21 Daňový úrad vykonal pred úhradou overenie, na základe ktorého konštatoval, že Eurovia vykonala toto odpočítanie neoprávnene, a uložil jej daňovú pokutu vo výške 394 000 HUF (približne 1 200 eur). Podľa tohto daňového úradu v zmysle § 36 ods. 1 písm. a) a § 16 ods. 15 skoršieho zákona o DPH začala premlčacia lehota plynúť 31. decembra 2004, takže právo žiadať o vrátenie DPH zaplatenej na vstupe sa premlčalo 31. decembra 2009.
- 22 Keďže Eurovia podala proti tomuto rozhodnutiu žalobu, Kúria (predtým Legfelsőbb Bíróság) (Najvyšší súd, Maďarsko) ho rozhodnutím z roku 2014 zrušil z dôvodu, že § 16 ods. 15 skoršieho zákona o DPH nie je uplatniteľný, pričom dátum uskutočnenia plnenia, o ktoré ide vo veci samej, je potrebné stanoviť s použitím všeobecných ustanovení zákona.
- 23 V novom konaní daňový úrad vychádzal z rozhodnutia Fővárosi Ítéltábla (Odvolací súd hlavného mesta Budapešť) zo 17. septembra 2004, pričom ako dátum uskutočnenia plnenia, o ktoré ide vo veci samej, stanovil 16. november 1998 a právo na odpočítanie DPH zamietol vzhľadom na jeho premlčanie, keďže skorší zákon o DPH jasne spojil vznik práva na odpočítanie s momentom vzniku daňovej povinnosti dodávateľa. Keďže k poskytnutiu plnenia, o ktoré ide vo veci samej, došlo reálne 16. novembra 1998, na faktúre vyhotovenej podnikateľom bol podľa neho uvedený nesprávny dátum, pričom pojem „plnenie“ v súvislosti so zdaniteľným plnením neoznačuje dátum vykonania úhrady za toto plnenie, ale dátum jeho reálneho uskutočnenia.
- 24 Eurovia napadla toto nové rozhodnutie žalobou, pričom okrem iného uviedla, že právo na odpočítanie DPH vzniká až vtedy, keď je vyhotovená faktúra. Táto žaloba bola v prvostupňovom konaní zamietnutá, a to osobitne z dôvodu, že medzi stranami je nesporné, že podnikateľ splnil povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmlúv uzatvorených so spoločnosťou Eurovia, už v roku 1998, pričom daňový úrad v dôsledku toho správne vychádzal z toho, že právo na odpočítanie DPH je premlčané.
- 25 Eurovia podala kasačný opravný prostriedok na vnútroštátny súd, ktorým je Kúria (Najvyšší súd), pričom okrem iného uviedla, že z dôvodu absencie faktúry nemohla uplatniť svoje právo na odpočítanie DPH, pričom premlčacia lehota podľa nej neplynula, kým neboli splnené podmienky tohto práva na odpočítanie dane, a že splneniu fakturačnej povinnosti tu bránila neistota týkajúca sa výšky pohľadávky. Daňový úrad navrhuje kasačný prostriedok zamietnuť.
- 26 Vnútroštátny súd si kladie otázku, či je možné v prípade sporu medzi stranami týkajúceho sa fakturovania ceny za poskytnutie služieb, keď bola táto cena stanovená súdnym rozhodnutím, pričom faktúra bola vyhotovená až po jej skutočnom zaplatení, neprihliadnuť na pravidlo uvedené v šiestej

smernici a smernici 2006/112 týkajúce sa poskytnutia predmetného plnenia a jeho zdanenia a či je možné vylúčiť uplatnenie právnych predpisov členského štátu týkajúcich sa premlčania práva na odpočítanie DPH.

- 27 V prejednávanej veci bola vzhľadom na spor medzi stranami faktúra vystavená až v roku 2011. Vnútroštátny súd sa teda domnieva, že právo spoločnosti Eurovia na odpočítanie DPH mohlo vzniknúť až v tomto okamihu, pričom lehota na uplatnenie tohto práva na odpočítanie dane by sa mala počítateľ od okamihu, kedy bola suma DPH, o ktorú ide vo veci samej, zaplatená do štátnej pokladnice a bola vyhotovená faktúra. Postup daňového úradu sa podľa vnútroštátneho súdu zdá byť v rozpore so zásadou neutrality DPH, keďže sa pri ňom zamietajú uplatnenie práva na odpočítanie DPH z dôvodu reštriktívneho výkladu toho, čo predstavuje čas poskytnutia plnenia, bez zohľadnenia osobitostí prejednávanej veci.
- 28 Vnútroštátny súd si tiež kladie otázku, či uplatnenie práva spoločnosti Eurovia na odpočítanie DPH môže byť ovplyvnené skutočnosťou, že táto spoločnosť si svoju platobnú povinnosť nesplnila dobrovoľne, čo oddialilo vyhotovenie faktúry.
- 29 Za týchto podmienok Kúria (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:
- „1. Je v rozpore so zásadou daňovej neutrality a s formálnymi požiadavkami práva na odpočítanie dane prax členského štátu, ktorá sa na účely uplatnenia práva na odpočítanie dane zameriava výlučne na okamih, v ktorom nastala zdanieľná udalosť, bez zohľadnenia skutočnosti, že rozsah plnenia bol predmetom občianskoprávneho sporu medzi stranami, ktorý bol rozhodnutý v rámci súdneho konania, pričom faktúra bola vystavená až po vydaní konečného rozsudku?
 2. V prípade kladnej odpovede, je možné vylúčiť uplatnenie premlčacej lehoty na uplatnenie práva [na odpočítanie DPH] stanovenej právnyimi predpismi členského štátu na päť rokov, ktorá plynie od dátumu poskytnutia služieb?
 3. V prípade kladnej odpovede, ovplyvňuje vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci uplatnenie práva na odpočítanie [DPH] zohľadnenie skutočnosti, že dlžná suma stanovená konečným rozsudkom bola uhradená až v exekučnom konaní začatom podnikateľom, v dôsledku čoho bola faktúra vyhotovená až po uplynutí premlčacej lehoty?“

O právomoci Súdneho dvora

- 30 Podľa ustálenej judikatúry má Súdny dvor právomoc vykladať právo Únie, pokiaľ ide o jeho uplatnenie v členskom štáte, len odo dňa pristúpenia tohto členského štátu k Európskej únii (rozsudky z 10. januára 2006, Ynos, C-302/04, EU:C:2006:9, bod 36, ako aj z 27. júna 2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 17 a citovaná judikatúra).
- 31 Z toho najmä vyplýva, že Súdny dvor nemá právomoc vykladať smernice Únie týkajúce sa DPH, pokiaľ obdobie vyberania daní, o ktoré ide vo veci samej, predchádza pristúpeniu dotknutého členského štátu k Únii (rozsudok z 27. júna 2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 18 a citovaná judikatúra).
- 32 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že poskytnutie služieb, pri ktorých bolo uplatnené právo na odpočítanie DPH, o ktoré ide vo veci samej, sa uskutočnilo 16. novembra 1998, teda pred pristúpením Maďarska k Únii, ku ktorému došlo 1. mája 2004.

- 33 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 10 ods. 2 prvého pododseku prvej vety šiestej smernice a článku 63 smernice 2006/112 zdaniteľná udalosť nastáva a daňová povinnosť vzniká dodaním tovaru alebo poskytnutím služby.
- 34 Preto aj za predpokladu, že poskytnutie služieb, o ktoré ide vo veci samej, sa riadilo takými pravidlami, aké boli stanovené v šiestej smernici, k tomuto poskytnutiu služieb došlo a daňová povinnosť vo vzťahu k DPH vznikla pred pristúpením Maďarska k Únii (pozri analogicky rozsudok z 27. júna 2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 21).
- 35 V tejto súvislosti je potrebné jednak dodať, že sa nezdá, že by uvedené poskytnutie služieb viedlo k postupnému vyúčtovaniu alebo postupným platbám v zmysle článku 10 ods. 2 prvého pododseku druhej vety šiestej smernice alebo článku 64 ods. 1 smernice 2006/112, ktoré by umožňovali považovať toto poskytnutie služieb za ukončené uplynutím obdobia, na ktoré sa každé z týchto vyúčtovaní alebo platieb vzťahujú.
- 36 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania nepochybne vyplýva, že Eurovia pôvodne uhradila iba časť ceny dlžnej za poskytnutú službu, o ktorú ide vo veci samej, pričom celú výšku tejto ceny Eurovia uhradila až po tom, ako bola v roku 2010 stanovená s konečnou platnosťou súdnym rozhodnutím. Zároveň však z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva aj to, že konanie vo veci samej nevyžaduje, aby sa určilo, či sa tieto ustanovenia môžu vzťahovať na takéto okolnosti, ale týka sa otázky, či bol daňový úrad oprávnený vychádzať z toho, že premlčacia lehota pre právo spoločnosti Eurovia odpočítat DPH zaplatenú za poskytnutie tejto služby by mohla začať plynúť pred vyhotovením súvisiacej faktúry.
- 37 V dôsledku toho skutočnosť, že Eurovia uhradila celú výšku ceny dlžnej za poskytnutú službu, o ktorú ide vo veci samej, až v roku 2011, nemá vplyv na konštatovanie uvedené v bode 34 tohto rozsudku.
- 38 Okrem toho z návrhu na začatie prejudiciálneho konania nevyplýva, že vo veci samej ide o situáciu uvedenú v článku 10 ods. 2 treťom pododseku prvej až tretej zarážke šiestej smernice, ako aj v článku 66 prvom odseku písm. a) až c) smernice 2006/112, v ktorej v súlade s ustanovením vnútroštátneho práva prijatým na základe niektorého z týchto ustanovení daňová povinnosť vzniká v deň vyhotovenia faktúry, v deň prijatia platby alebo v stanovenej lehote po dni vzniku zdaniteľnej udalosti.
- 39 Pokiaľ ide o právo na odpočítanie DPH stanovené v šiestej smernici, ako aj v smernici 2006/112, toto právo je z vecného, ako aj z časového hľadiska priamo spojené so vznikom daňovej povinnosti vo vzťahu k DPH z tovarov a služieb, ktorá je splatná alebo už zaplatená na vstupe (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. júna 2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 22).
- 40 Právo zdaniteľných osôb odpočítat z DPH, ktorú majú zaplatiť, DPH splatnú alebo už zaplatenú na vstupe z tovarov, ktoré nadobudli, alebo služieb, ktoré prijali, predstavuje totiž základnú zásadu spoločného systému DPH zavedeného právnou úpravou Únie. Ako Súdny dvor opakovane zdôraznil, právo na odpočítanie dane uvedené pôvodne v článkoch 17 až 20 šiestej smernice a v súčasnosti v článku 167 a nasl. smernice 2006/112 je neoddeliteľnou súčasťou mechanizmu DPH a v zásade nemôže byť obmedzené. Toto právo sa osobitne uplatňuje bezprostredne na všetky dane zaťažujúce transakcie uskutočnené na vstupe (pozri rozsudky z 29. júla 2010, Profaktor Kulesza, Frankowski, Józwiak, Orłowski, C-188/09, EU:C:2010:454, bod 19 a citovanú judikatúru, ako aj z 27. júna 2018, Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 23 a citovanú judikatúru).
- 41 Ako však stanovil článok 17 ods. 1 a článok 18 ods. 2 prvý pododsek šiestej smernice, ktoré boli v podstate prevzaté do článku 167 a článku 179 prvého odseku smernice 2006/112, právo na odpočítanie DPH sa v zásade vykonáva v tom istom období, v ktorom toto právo vzniklo, teda

v okamihu, keď vznikne daňová povinnosť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 8. mája 2008, *Ecotrade*, C-95/07 a C-96/07, EU:C:2008:267, bod 41, ako aj z 27. júna 2018, *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 24 a citovanú judikatúru).

- 42 Z toho vyplýva, že v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 30 a 31 tohto rozsudku Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na položené otázky v rozsahu, v akom sa týkajú výkonu práva na odpočítanie dane týkajúcej sa poskytnutia služieb, ku ktorému došlo pred pristúpením Maďarska k Únii (pozri analogicky rozsudok z 27. júna 2018, *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 25).
- 43 Súdny dvor už okrem toho rozhodol, že samotná existencia akejkoľvek skutočnosti po dni pristúpenia dotknutého členského štátu k Únii, ktorá nadväzuje na okolnosti predchádzajúce tomuto dňu a ktorá je ich dôsledkom, nepostačuje na založenie právomoci Súdneho dvora odpovedať na prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu smernice (rozsudok z 27. júna 2018, *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 30 a citovaná judikatúra).
- 44 Preto skutočnosť, že k presnému stanoveniu ceny za poskytnutie služieb, o ktoré ide vo veci samej, došlo až po dátume pristúpenia Maďarska k Únii, a v dôsledku toho až po tomto dátume došlo aj k úhrade celej tejto ceny a vyhotoveniu súvisiacej faktúry, na základe ktorej bolo uplatnené právo na odpočítanie dane, o ktoré ide vo veci samej, nemôže mať za okolností vo veci samej za následok vznik právomoci Súdneho dvora vykladať šiestu smernicu alebo smernicu 2006/112, keďže všetky tieto skutočnosti sú neoddeliteľne spojené s poskytnutím služieb, pri ktorom je nesporné, že k nemu došlo pred týmto pristúpením (pozri analogicky rozsudok z 27. júna 2018, *Varna Holideis*, C-364/17, EU:C:2018:500, bod 31).
- 45 Zo všetkých uvedených úvah vyplýva, že Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na otázky, ktoré položil Kúria (Najvyšší súd).

O trovách

- 46 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc odpovedať na otázky, ktoré položil Kúria (Najvyšší súd, Maďarsko).

Podpisy